

Fagbevægelsen og kommunisterne

Faglig kongresresolution

Det er desværre et faktum, at de organiserede arbejderes faglige organisationer er i defensiven. Fagbevægelsens accept af forhold, der ikke gavner de danske lønmodtagere, er et voksende problem i fastholdelse af medlemmer og aktivitet. De faglige organisationers tro på deres medlemmers styrke og ønske om forandring står ikke mål med virkeligheden. Dette ses bl.a. under overenskomstforhandlinger, hvor både private og offentlige arbejdsgivere står styrket i forhold til deres krav om løntilbageholdenhed, effektiviseringer, dårligere arbejdstidsvilkår m.m. Siden overenskomsterne i 2007 og 2008, på henholdsvis det private og offentlige område, har reallønnen været faldende, og de faglige rettigheder er blevet udhulet. Alligevel har en næsten samlet fagbevægelse anbefalet et JA til overenskomsterne. Fagbevægelsestoppens knæfald for EU, der direkte og indirekte kræver ”løntilbageholdenhed” og ”besparelser på de offentlige udgifter”, er en kraftigt medvirkende årsag til denne opgivende holdning. Desuden ser vi et enormt pres på de ansattes arbejdsmiljø med et stigende antal sygdomsmeldinger til følge.

I vores minimusprogram fra 2009 skriver vi: ***”Siden den socialistiske verden brød sammen, har vi været vidner til, at mange af de revolutionære fagligt aktive, der var toneangivende i store dele af fagbevægelsen, enten er blevet passive eller tilsluttede sig de reformistiske strømninger i fagbevægelsen. Dette har naturligvis bevirket, at styrkeforholdet i klassekampen som helhed er blevet forskubbet, og de borgerlige kræfter har haft held til at tilbagerulle en stor del af de fremskridt, arbejderklassen siden 2. verdenskrig havde opnået.”***

Denne analyse er som sådan korrekt, men er desværre kun en del af sandheden. Den danske venstrefløj og kommunisterne bærer også deres ansvar for fagbevægelsens defensive position. Vi er alt for dårlige til at udnytte de muligheder, der i dag er i det faglige arbejde.

Aldrig tidligere har det været så let for politisk aktive på venstrefløjen at få indflydelse på de faglige organisationers arbejde. Aldrig før har det været så let for kommunister og andre aktive på venstrefløjen at lade sig vælge og blive valgt til faglige poster. Og vi har desværre aldrig før været så dårlige til at udnytte de muligheder, vi har i fagbevægelsen.

DKP må og skal prioritere det faglige arbejde. Vores politiske historie er nøje forbundet med den organiserede arbejderklassens historie. Når kommunisterne og venstrekræfterne i Danmark har stået stærkt i den danske befolkning, har den danske fagbevægelse været stærk, og omvendt. Der er en nøje dialektisk sammenhæng mellem den organiserede arbejderklassens styrke og den revolutionære venstrefløjs styrke.

DKP har gennem sidste kongresperiode gentagne gange forsøgt at skabe koordination af det faglige arbejde mellem de forskellige K-partier og Enhedslistens respektive faglige udvalg. Det er DKP's faglige udvalg, der har taget initiativ til alle møderne, og det er fortsat DKP's faglige udvalg, der tager initiativet til indkaldelser af nye møder. De møder, der har været afholdt, har været konstruktive og fremadrettede og har givet grobund for forskellige aktiviteter. Dette arbejde må og skal fortsætte.

Men vi bør og skal som parti i langt højere grad analysere og målrette vores arbejde og indsats i de faglige organisationer. Dette skal ske på alle niveauer i vores parti, fra afdelinger og distrikter og op til landleddelsen. DKP er stadig et kendt parti i de faglige organisationer, og fagligt aktive kommunister rundt omkring i landet bakkes i høj grad op af medlemmerne, men vi har som parti brug for at få styrket og koordineret vores faglige arbejde. Dette er et kollektivt ansvar. Det er et ansvar for hele partiet, og derfor må den faglige dagsorden italesættes og diskuteres i hele partiet. Landleddelsen bør fast på hvert møde diskutere den faglige situation, ligesom det faglige udvalg bør stille sig til rådighed for distrikter og afdelinger i forhold til faglige diskussioner og initiativer.

Vi må og skal genfinde vores forankring i det faglige arbejde. Både for at styrke DKP, men også for at styrke de faglige organisationer og de organiserede lønmodtagere.

Enstemmigt vedtaget
Sproglige rettelser ifølge kongresbemyndigelse